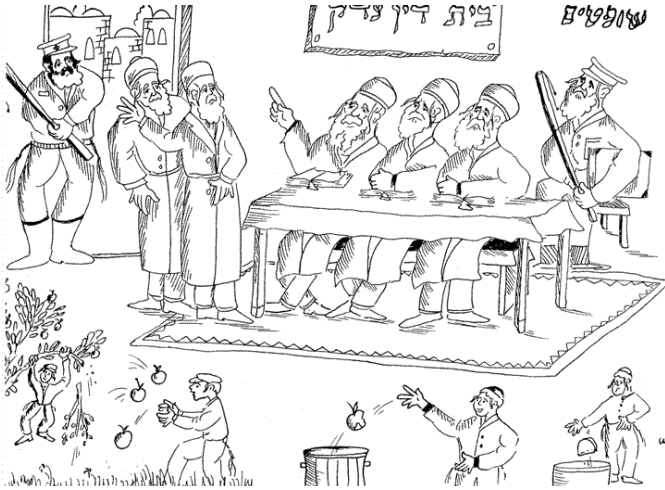

פְּרַשַׁת שׁוֹפְטִים

"שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפָּט צֶדֶק"

בְּפִרְשַׁתנוּ נוֹשְׂאִים רַבִּים:

- מִצּוֹת מִנּוּי שׁוֹפְטִים (מִי שְׁקוּבֶעַ אֶת גִּזְרֵי הַדִּין) וְשׁוֹטְרִים (מִי שְׁמַבְצֵעַ אֶת גִּזְרֵי הַדִּין) בְּכָל עִיר וְעִיר (בְּהַמְשָׁךְ הַפְּרָשָׁה מוֹפִיעָה גַם מִצּוֹת הַשְׁמִיעָה אֶל הַשׁוֹפְטִים) (וְאֵל הַנְּבִיאִים) וְעִנְשׁוֹ שֶׁל מִי שְׁאִינֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֲלֵיהֶם) וְכֵן מִצּוֹת מִנּוּי מֶלֶךְ וְהַמְצוּוֹת וְהַאֲסוּרִים הַחֲלִים עֲלָיו.
- הָאֲסוּר לִנְטֹעַ אֲשֶׁרָה בְּאֶזְרוֹ הַמִּקְדָּשׁ וְאֲסוּר בְּנֵית מִצְבֶּה. הָאֲסוּר לַעֲבֹד עֲבֹדָה זָרָה, עֲנִשׁוֹ שֶׁל הָעוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה (סְקִילָה בְּאֲבָנִים) וְהָאֲסוּר לַעֲשׂוֹת כְּשׁוֹפִים לְסוּגִיָּהם הַשּׁוֹנִים.
- שִׁבְטֵי לֵוִי וּמִתְנַת הַכֹּהֵנָה- לְמִרְוֹת שֶׁכֶּבֶד הַזְכָּרְנוּ בְּסִפְרֵנוּ בְּמִדְבָּר שֶׁהַלְוִיִּם לֹא מְקַבְּלִים נֶחֱלָה (שִׁטָּח) בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, פְּרַשַׁתנוּ חוֹזֶרֶת שׁוֹב עַל דִּין זֶה (סִפְרֵ דְבָרִים, זֹכְרִים מִהוּ שְׁמוֹ הַשְּׁנִי?). הַתּוֹרָה גַם מְצִיָּה כָּל אָדָם לִתֵּת לַכֹּהֲנִים זְרוּעַ, לַחִיִּים וְקֶבֶה (מִהַקְרָב) וּמַעֲשֵׂר מִהַדֶּגֶן (תְּבוּאָה), מִהַתִּירוֹשׁ (יֵין) וּמִהַצֵּהָר (שֶׁמֶן).
- עֲרֵי מִקְלָט, הַנִּסִּים לְשֵׁם וְדִין רוֹצֵחַ בְּשִׁגְגָה- הַתּוֹרָה מְצִיָּה (שׁוֹב) שֶׁבְּכִנְיֹת עִם יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִקְבְּעוּ שְׁשָׁלוֹשׁ עָרִים (מִסּוּיֵמוֹת) יִהְיוּ עָרֵי מִקְלָט (בְּהִרְחֶבֶת גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מְצִיָּה עִם יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּעַ עוֹד שְׁלוֹשׁ עָרִים). אֵל עִיר הַמִּקְלָט יֻכַּל לְהַמְלִיט מִי שֶׁרָצַח בְּשִׁגְגָה (בְּלִי כּוֹנֵה) וְלִהְנַצֵּל מִפְּנֵי גּוֹאֵל הַדָּם (שֶׁמֶתֶר לוֹ עַל פִּי הַתּוֹרָה לְהוֹרְגוֹ). הַתּוֹרָה מְבַהֵרָה שְׁמִי שֶׁרָצַח בְּמִזִּיד לֹא יֻכַּל לְהַמְלִיט אֶל עִיר הַמִּקְלָט וְדִינוּ מוֹת.
- דִּינֵי מַלְחָמַת הָרְשׁוּת (מַלְחָמָה לְשֵׁם הִרְחֶבֶת שְׁטַחָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל)- הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת לָנוּ מִהוּ הַסֵּדֶר הַנִּכּוֹן בְּמַלְחָמָה כְּזוֹ וּמִי יֻכַּל לְהִשְׁתַּחֲרֵר מִמֶּנָּה. (כְּמוֹכֵן שֶׁבְּמַלְחָמַת מְצִיָּה אֵין סֵדֶר כְּזֶה וְאֵין מִי שֶׁיֻּכַּל לְהִשְׁתַּחֲרֵר מִמֶּנָּה).
- עֲגָלָה עֲרוּפָה- אִם נִמְצָא אָדָם מֵת שְׁאִינֵנוּ יוֹדְעִים מִי הָרָגוֹ מְצִיָּה הַתּוֹרָה אֶת זִקְנֵי הָעִיר הַכִּי קְרוּבָה אֶל אָדָם זֶה לְרֹדֶת עִם עֲגָלַת בָּקָר תְּמִימָה אֶל הַנַּחֵל, לְעֶרֶף שֵׁם אֶת רֹאשָׁהּ, לֹמֵר "יְדִינוּ לֹא שִׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה" וְלֹסִיִּם בְּתַפְלָה "כִּפֹּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָהּ".

שבת שלום!

הרב שמואל נחמני
רב ביה"ס

ניר דוד
מנהל ביה"ס

טענותו של האיש הפכרי

מצוה בפרשה: ראשית הגז

אישם בך תמים ימים שכן לו כפר מגדולתם אסד הגיע אורח אל הכפר והתארת באחת האכסניות. פתאום שמע קול אדם שיש לו פכשים ומדי פעם צוץ אפשר לכבות את השרפה" ענה לו. האורח התפעל מהשיטה המיוחדת לכבוי שריפות ומיד כשחזר אל כפרו ספר עליה לכל את העמדה שעליהם (להחל על חמירי. יעזב אותה ויאם קנה מצוה המורה שיום בו תפרץ שרפה. כמה ימים אחר כך פרצה שרפה בכפר. מיד לקח האיש את החצוצרה והתחיל לחקוק בה. להפחיתו הקבה דבר לא קרה. האש המשיכה לדלק ואף התפשטה והתפשטה. האיש הפכשים או שצריך לצמר שלהם) חשב שכנראה איננו תוקע מספיק חזק ולכן תקע עוד יותר חזק ועדין לא קרה כלום... מצוה לתת חלק מהצמר לכהן שרשיתו של הכפר את האש הגדולה, נאספו כלם להביא דליי מים וכבו את השרפה. מצוה זו נוקטת דווקא בפכשים מה היתה טענתו של האיש הפכרי ומה הקשר לחדש אלול? נסו להבין ביחד עם הוריהם ודווקא בארץ ישראל.

פתות א'-ב':

אלו מתנות מקבל הכהן מהקרבו?

פתות ג':

כמה ערי מקלט צריכים להיות בכל ארץ ישראל?

את התשובות (עם שם+כמה)

יש להכניס למכת הרב עד יום רביעי.

משימת רשות לשבת:

למדו בעל פה את הפסוק הבא

(למדת מילולית ופירושית - חזקת חסידות)

בית הספר ממ"ד תמר

בס"ד. ערש"ק פרשת שופטים ה'תשע"ו